

دیدگاه قرآن درباره توان یهودیان اسرائیل در برابر رقیب

شناسه خبر : ۱۴۰۸۳۶ شنبه ۲۵ فروردین ۱۴۰۳ - ۱۷:۲۰

امروز بنی اسرائیل در غزه آن خباثت نهفته در خود را که سبقه در گذشته سیاهشان دارد، آشکار کردند و آتشی که در گذشته برای سایر پیامبران و ملت‌ها روشن کرده بودند، در این عصر به وجهی شدیدتر برای مسلمانان افروختند. اما قرآن دیدگاهی متفاوت از توان آنان دارد.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، ماجرای بنی اسرائیل که از لحاظ کاربرد معنایی به یهود شناخته می‌شود، از پر بحث‌ترین موضوعات قرآن است. خداوند در بین سایر اقوام، به اندازه قوم یهود سخن نگفته و در مجموع، آنان را قومی فاسد، لجوج، سرکش، اهل بهتان آتش افروز، عهدشکن، قسی‌القلب، کافران به نعمت، تعدی‌کنندگان به احکام الهی، قاتلان انبیاء و اولیاء معرفی کرده است؛ هرچند ابتدا آنان را به قدری جایگاه و فضیلت بخشید که از اطعمه و اشربه‌ی بهشتی تناول می‌کردند، اما به لحاظ ناشکری و عهدشکنی‌هایی که نسبت به پیامبران‌شان داشتند، خداوند تمام این موقعیت‌ها را

از آنان گرفت و پستی و ذلت و لعنت¹ را نصیبشان کرد و به این ترتیب قلبشان به قساوت گرایید. هرچند طبق قرآن، در بین آنان اندکی از مؤمنان هستند که خداوند آنان را گرامی می‌دارد و حساب آنان را از یهود جدا می‌کند.²

آنان به لحاظ این توهم تاریخی که خود را قوم برگزیده می‌دانند، سروری و سیادت بر عالم را حق طبیعی خود می‌دانند و معتقدند دنیا باید با معادلات یهود پیش برود؛ لذا کمپانی‌های یهود در سراسر دنیا مدام در حال طراحی در عرصه‌های اقتصاد و آموزش و سیاست و سلامت و فرهنگ و ورزش هستند و در این زمینه نسخه‌های خود را به دنیا ارائه می‌دهند و هر قوم و ملتی و نیز هر آن کس که با سیاست‌های خبیثانه‌ی آنها مقابله کند، او را دشمن خود تلقی می‌کنند و به مقابله و مقاتله با آنها می‌پردازند که نمونه آن را امروزه در ماجرای نبرد غزه مشاهده می‌کنیم.

امروز بنی‌اسرائیل در غزه آن خباثت نهفته در خود را که سبقه در گذشته سیاهشان دارد، آشکار کردند و آتشی که در گذشته برای سایر پیامبران و ملت‌ها روشن کرده بودند و با سیاست‌های مکارانه خود و با سیطره‌های که بر سیستم‌های آموزشی دنیا داشتند، این آتش‌افروزی‌ها را در زیر برگه‌های خاکستر تاریخ پنهان کرده بودند، در این عصر به وجهی شدیدتر برای مسلمانان افروختند تا به این ترتیب، سبوعیت و وحشی‌گری خود را بیش از گذشته در معرض جهانیان نمایان کنند؛ از این جهت این امر مقدمه‌ای خواهد بود برای سرکوبی آنان به دست بندگان خاص خداوند؛ همان بندگان که پروردگار در آیات ابتدایی سوره اسراء از آنان یاد می‌کند.

اما تاریخ به اثبات رسانده آن مقدار که بنی‌اسرائیل نسبت به قدرت نظامی و تسلیحات و اتحاد به خود می‌بالد، همان مقدار بلکه بیشتر، از حریف خود رعب و وحشت دارد و از درون، دارای اختلافات زیادی است. خداوند در قرآن وقتی قصد دارد از میزان قدرت و اتحاد آنان سخن بگوید، اینگونه می‌گوید «لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ»؛ یعنی (یهودان از ترس) بر جنگ با شما جمع نمی‌شوند مگر در قریه‌های محکم حصار یا از پس دیوار (دشمنی مکر و حيله و جاسوسی)، کارزار بین خودشان سخت است، شما آنها را جمع و متفق می‌پندارید در صورتی که دلهاشان سخت متفرق است، زیرا آن قوم دارای فهم و عقل نیستند.

ظاهر این آیات چند نکته را به ما می‌آموزد:

1. یهودیان از ترس رقیب خود در قلعه‌ها و حصارهای محکم قرار می‌گیرند؛ نمونه آن در گذشته قلعه خیبر بود که به دست امیرالمؤمنین علیه‌السلام فتح شد و نمونه بروز آن را اکنون در قالب طرح‌های مختلف شاهدیم. رژیم اشغالگر قدس از سال 2010 تاکنون مجموعه‌ای از دیوارهای مرزی را با هدف تضمین امنیت اسرائیل و حمایت از مرزهای این رژیم از

طرف‌ها و جبهه‌های مختلف طراحی و تأسیس کرده است. تاکنون 6 دیوار امنیتی میان اسرائیل در طول مرزهای این رژیم با مصر و اردن و سوریه و لبنان و نوار غزه طراحی شده، به علاوه اینکه بزرگ‌ترین دیوار حائل در کرانه باختری تأسیس شده است.

2. توهم قدرت دارند. «بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ»؛ خیلی خود را نیرومند می‌بینند. «بأس»، یعنی آن قدرت خود را خیلی نیرومند می‌بینند؛ برای اینکه اینها نه از سنگر بیرون آمدند، نه از خاکریز بیرون آمدند چیزی را ندیدند؛ لذا فکر نمی‌کنند که شکست بخورند؛ لذا «ظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ»؛ و خودشان پنداشتند که حصارها و دژهای استوارشان در برابر خدا [از تبعید و در به دری آنان] جلوگیری خواهد کرد (آیه 2 حشر) اما وقتی با نظامیان اسلامی با امداد غیب روبه‌رو شدند، معلوم می‌شود که کاری از اینها ساخته نیست. (تفسیر تسنیم آیت الله جوادی آملی)

3. اختلاف بین‌شان شدید است. ما در حال حاضر در اخبار شاهد تشدید اختلافات درونی رژیم صهیونیستی هستیم. تا جایی که رئیس ستاد ارتش رژیم کودک‌کش اسرائیل، نسبت به اختلافات داخلی و تأثیر آن بر ارتش آن رژیم هشدار داده است. خود وی تصریح می‌کند که شکاف سیاسی کنونی در اسرائیل به تشکیلات نظامی کشیده شده و عمیق‌تر خواهد شد و در صورت تداوم این وضعیت، نوعی وضعیت اختلاف و چند پارگی درون خود ارتش سرایت می‌دهد.

4. قلوب‌شان متفرق است، در حالی که مسلمانان گمان می‌کنند متحدند. چرا «قُلُوبُهُمْ شَتَّى»؟ به خاطر «ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ»؛ و هر جا عقل نباشد اختلاف است. (تفسیر تسنیم)

پاورقی:

1. مواردی از لعن یهود در قرآن آمده است: آیه 46 نساء و آیات 13، 64 و 78 مائده
(الف) وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا...» و یهود گفتند: دست [قدرت] خدا [نسبت به تصرف در امور آفرینش، تشریع قوانین و عطا کردن روزی] بسته است. دست هاشان بسته باد و به کیفر گفتار باطلشان بر آنان لعنت باد. بلکه هر دو دست خدا همواره گشوده و باز است [به هر چیز و به هر کس] هر گونه بخواهد، روزی می‌دهد. و مسلماً آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده است، بر سرکشی و کفر بسیاری از آنان می‌افزاید. (64 مائده)

(ب) لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكِ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ؛ از بنی اسرائیل آنان که کافر شدند به زبان داود و عیسی بن مریم لعنت شدند. لعنت شدنشان برای این بود که [نسبت به فرمان‌های خدا]

و انبیا] سرپیچی داشتند و همواره [از حدود الهی] تجاوز می کردند. (78 مائده)

2. مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا؛ برخی از کسانی که یهودی‌اند، حقایق [کتاب آسمانی] را [با تفسیرهای نابجا و تحلیل‌های غلط و ناصواب] از جایگاه‌های اصلی و معانی حقیقی‌اش تغییر می‌دهند، و [به زبان ظاهر به پیامبر] می‌گویند: [دعوت را] شنیدیم و [به باطن می‌گویند:] نافرمانی کردیم و [از روی توهین به پیامبر بر ضد او فریاد می‌زنند: سخنان ما را] بشنو که [ای کاش] ناشنوا شوی. و با پیچ و خم دادن زبان و آوازشان و به نیت عیب‌جویی از دین [به آهنگی، کلمه] راعنا [را که در عربی به معنای «ما را رعایت کن» است، تلفظ می‌کنند که برای شنونده، راعنا که مفهومی خارج از ادب دارد، تداعی می‌شود]. و اگر آنان [به جای این همه اهانت از روی صدق و حقیقت] می‌گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم و [سخنان ما را] بشنو و ما را مهلت بده [تا معارف اسلام را درک کنیم] قطعاً برای آنان بهتر و درست‌تر بود، اما خدا آنان را به سبب کفرشان لعنت کرده، پس جز عده اندکی ایمان نمی‌آورند.

انتهای پیام/

انتهای پیام/